

הכתוב לחיים

ממאמריו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

חרבות של בהזל

סביב רשעים יתהלכון

מסמך כואב ומטלטל - מסמך קשה לקריאה

הכתוב להימים

ממאמריו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

סביב רשעים יתהלכון | מסמך כואב ומטלטל - מסמך קשה לקריאה

ידם והבנתם באותם ספורי התורה וזיפו ויערבו בהם מוץ, והדברים הזולים והפחותים [זלות] כרם לבני אדם - יתרוממו לפני בני האדם, שמחמת הרשעים יתחילו לעזוב את גופי התורה והאמונה, וירוממו את הדברים הזולים והמבוזים שהם מחקרי השכל והמופתים. ומתחנן דוד שישגיח ה' על דור זה לשמור ולנצור את אמרות ה' והכסף הצרוף מן המזויפים אותם לבל יצליחו בתכניתם לערב בה סיגים ודברי זולות.

ב.

לפי רבנו הגר"א מזמור י"ב הוא הנאמר בשמיני עצרת כשיר של יום. [והשנה נדחה הוא מפני השיר של שבת שדחה את מזמורי ראש השנה וי"ט ראשון של סוכות]

אמנם יומא קגרים ליתן עיונו במזמור השייך ליום זה ולקלוט ולשמע דרכו את קול ה' ששבר ארזים וחולל אילות והפך לאבל מחולנו וגילנו בזאת התורה ביום שנקבע לנו לעשות לפניו סעודה קטנה ולהביע עד כמה קשה עליו הפרידה שמצאן מרעיתו.

הכה בסנוורים את שומרי הארץ, וצוה לעזה אשר כבר שלשה בפשיעה (עמוס א' 1) שתפרץ י"ח פרצות בגדר אשר התרברבו בונה שאפילו חתול לא תוכל לעבור דרכה, והאספסוף אשר בקרבה יעלה וישחית, סביב רשעים יתהלכו ושחטו ושרפו מנער ועד זקן טף ונשים כאותו ראם הזולל בני אדם. נבלת האדם נתנה כדמן על פני האדמה ויפלו מצדנו אלף, ורבתת חולים ופצועים מימינו. וכישמעאל זקנם התלהלו וירו זיקים חיצים מות ואמרו הלא משחקים אנו.

ואמרו כל אפסי ארץ וכל הגויים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, ומה חרי האף הגדול הזה.

למנצה על השמינית:

ערב בחירות מקומיות, זה פוסל מועמדו של זה זה משמיץ מועמדו של זה, לך כנוס את כל ה'נדגלים' והרם פנס קולך לחזק ולאמץ ידי היראים למען יוכלו לקבל תקציבים ומשרות לחמש שנים הבאות. שוא ידברו איש את רעהו, ושפת חלקות בלב ולב. ו'צעקתם' על כי גמר חסיד ופסו [שלומי] אמונים מבני אדם.

וישוב מרומים אשר על חטא דור המבול ישב ומחאם במים, עתה יקום יאמר ה' כדי להושיע את העניים הנשדדים על ידם, ומחמת אנקת האביונים וישיתם הישע עזרו מקדש.

זאת ועוד אחרת:

אף שמסתופפים בישיבות הדרום וחבל הנגב

נעים זמירות ישראל פורט על כנור של שמונה נימין ושוטח את זעקתו ושועתו לפני אלקיו. (מזמור י"ב)

ותחיתו מסתיימת בצעקה לה' שינצר וישמר מדור אומלל זה - שבו סובבים ומתהלכים הרשעים סביב לצדיקים [דעת ר' נחמיה בילקוט וביקרא רבה (לב)]

כרם זלות לבני אדם - כמו הראם, הזולל לאכול בני אדם. (רש"י בשם מנחם, ומצודת דוד) שממציאות זו אין אפשרות להשמר ולהנצל כי אם על ידו יתברך.

וכן פתרונו: סביבות העני הולכים הרשעים לבלעו חנם - כראם הזולל לאכול בני אדם.

ועל זה המשיך לקרוא לבורא (פ' יד-ד) הביטה ענני ה' אלקי האירה עיני פן אישן המות ופן יאמר איבי יכלתי, צרי גילו כי אמוט.

והואיל דוד לפרט בפנינו את יקרותם ומעלתם של בני אותו הדור. ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי - תינוקות שהיו בימי דוד עד שלא טעמו טעם חטא היו יודעים לדרוש את התורה בארבעים ותשע פנים לכל צד [מוקף שבעתים] והיה דוד מתפלל עליהם: רבש"ע ראה כמה תורתך ואמרתך ברורה ומזוקקת שבעתים בלבם ותצרות ותשרם מזה הדור.

ותגדל התימה - היאך וכיצד לא תגן התורה המזוקקת והברורה של תינוקות אלו להנצל מסבוב הרשעים הזוללים בהם כראם.

והעלה דוד [לפרוש המלבי"ם] שתי סבות עיקריות שמחמתן נתגלה ובאה צרה איומה זו.

האחת - לשון חלקות - שזהו בה רבותינו (ערכין טו) את הלישנא תליתאי הממיתה את האומרה, השומעה ואת מי שדברו עליו, כשמדברים איש את רעהו בדברי שוא, ובלב ולב ידברו - כלפי חוץ מראים שלום אך בלבם טמונה השנאה.

ואותם אנשי אמת ואמונה פסו מבני האדם, ולעומתם הסבורים שמי אדון לנו ומכחישים את העין רואה שמלמעלה ומגבירים את שפתותיהם לדבר נגד חבריהם לשון הרע ומרמה.

והסבה הנוספת היא בין אדם למקום. שהרי מאמינים אנו כי אמרות ה' שהם דברי התורה נתונה לנו מאתו יתברך לא רק שפנימיותם הוא דבר יקר ככסף הצרוף ומוקף אלא אף חלקיה הגלויים וכגון המליצות והספורים המופיעים בה הנם לבוש חיצוני אל החכמה הצפונה בה וגם המה אמרות טהורות.

ויגיע דור שבו יתהלכון הרשעים סביב - ויושיטו

הכה בסנוורים את שומרי הארץ, וצוה לעזה שתפרץ י"ח פרצות בגדר אשר התרברבו בונה שאפילו חתול לא תוכל לעבור דרכה, והאספסוף אשר בקרבה יעלה וישחית, סביב רשעים יתהלכו ושחטו ושרפו מנער ועד זקן טף ונשים כאותו ראם הזולל בני אדם. נבלת האדם נתנה כדמן על פני האדמה ויפלו מצדנו אלף, ורבתת חולים ופצועים מימינו. וכישמעאל זקנם התלהלו וירו זיקים חיצים מות ואמרו הלא משחקים אנו

תינוקות שלא טעמו טעם חטא ויודעים לדרוש את התורה בצורה ברורה ומזוקקת מעתיר דוד שנזכה לשומרם שמירה מעולה שלא ילמדו להיות דלטורין, ולא יתפסו באולת הדור להתיר חרצבות לשונם, ולסגור גמרותיהם כדי להיות המשקיף או הפעיל ביום פקודה יש ה'זריזין' המקדימים ג' ימים קודם אידיהן.

עתה אקום - אומר ה' - אסובבכם ברשעים המתהלכים וזוללים כראם בני אדם והכל נעשים קרובים ואחים, מצטלמים עם רשימת הקניות המתפרשת לאורך ארבעה מטרים, ומגבירים בשעה שמדת הדין רותחת בארצנו - את מדת החסד והרחמים על עורכי המלחמה ולובשי המדים, ואיש אינו זוכר את חכמת ה'מסכן' אשר מלט את הארץ כולה באף תורתו ובעמלו שתהינה תורתו ומשנתו כסף צרוף בעליל לארץ, מזקק שבעתיים.

ועוד בה שלישיה:

ביום שהודיעה כנסת ישראל לדודה שהיות זכתה שיביאנה המלך לחדריו - חדרי תורה - מבקשת היא ל"נגילה ונשמחה בך - בך בתורתך" (מדרש שהש"ד) הבחין הדוד שאמרותיו שטהורות המה ויקרה היא תורתו מפנינים ותמימה היא ומשיבת נפש ואף הגלוי שבה משמש ככסוי ולבוש אל הטמיר ונעלם שבה שהוא כסף צרוף בעליל לארץ ויקר מאד ומזקק שבעתיים, סובבים אותם הרשעים בזיופיהם וכזביהם ומערבים מוץ וסיגי פסולת בחיצוניותה, ומרוממים בפני בני אדם את הדברים הזולים והפחותים, ועל ידי כן נזנחים עיקרי הדת ויסודות האמונה.

בעוד שתורה מכרזת ואתם הדבקים בה' אלוקים - חיים כולכם היום, מתימרים המזייפים לחלק ולחתום על 'שטרי החיים' במקום שלא זה שכינה ממנו ובאופן שהאי שטרא הוא החותך חיים לכל, וקיומו הוא מדרבנן ומפי כתבם. וטוב יעשה מי שירכש לעצמו גם את הסכין המסוגלת שנהגו בה בימי קדם לקנותה כרמו לסופי תיבות חת"ך העולה מג' התבות פותח את יך, והאידינא היא המאכלת שבעליה אוכלים פירותיה בעולם הזה ובבא.

גדולי התורה שנתפרסמו ב"בדי קדש" שהפיצו בבי מדרשי לפני השותים בצמא את חדושיהם שהוקפד להיות מתוקין כדבש וערבים בפי השומעים

[עיין בהקדמתם] נהפכו להיות מחלקי "עלי קדש" שנחבטו כתקון נביאים ובלא שברכו עליהם ברכת המצוות [חביט חביט ולא תברך] אך חלה עליהם הברכה לשמירה ליוצאים לדרכים ולשדות הקרב.

ל"צאן הקדשים" שהקפדנו לחנכם לפזז ולכרכר לפני ה' וללמדם שהשמחה שישמח האדם בעשית המצוה ובאהבת הקל שצוה בהן - עבודה גדולה היא, חולקו ב'תנופה' שקיות גדושות בממתקים ומיני מתיקה כדי שתהא להם אחיזה בדגל התורה. והזכרנו להם לא לשכוח מהטיול הגדול האמור להערך ביום השלישי שנכפל בו כי טוב.

העסקן המודאג משפל קרנם של הצורבים ובני התורה והשקיע הונו ואונו בהתכנסות שלא לשם שמים במתחם האיצידיוני שברחוב אבא הלל ברמת גן, והשתות ירסון והצדיק - הגרי"ג אידלשטיין זצ"ל הצליח להעביר את רוע הגזירה ולפעול שהכנס לא יצא לפועל, חזר ושנה באולתו לנצל את ה'ארנה' שבקרתא דשופריא ובתמיכת חתימות עשרות ראשי הישיבות להיות קורא לה והיא באה להקשיב לסוד שיח שרפי קדש בחובת הרוממות של בני התורה.

עתה אקום אמר ה' - וכשופר הרים קולו לכו שובו אל ערי המבצר ותנו כבוד לה' אלקיכם ושובו אל שערי ציון וירושלים המצוינים בהלכה והעלו קול תורתכם בעוז, כדי שכך תוכלנה לעמוד רגלי הלוחמים ולהשיב מלחמה השערה להניס את הקמים ובאים להרגנו.

וכבר העיד בנו עמוס (ה' כא כג)

שנאתי מאסתי חגיכם - ולא אריח בעצרותיכם.

הסר מעלי המון שיריך - וזמרת נבליך [הקפות שניות] לא אשמע.

ואם לא יזעקו ולא יריעו - אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרית הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים ותוסיף הצרה צרות אחרות. (פ"א מתענית)

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך (ג"ג ה')

• • •

עתה אקום אמר ה' - וכשופר הרים קולו לכו שובו אל ערי המבצר ותנו כבוד לה' אלקיכם ושובו אל שערי ציון וירושלים המצוינים בהלכה והעלו קול תורתכם בעוז, כדי שכך תוכלנה לעמוד רגלי הלוחמים ולהשיב מלחמה השערה להניס את הקמים ובאים להרגנו

• • •

זכות העלון נודבה לעילוי נשמת מרן מלכא רבי עובדיה ב"ר יעקב זיע"א

זכות העלון נודבה לשמירה מעולה ללוחמי ההשתדלות - חיילי הצבא אשר בכל אתר ואתר

זכות העלון נודבה לשמירה מעולה ללוחמי התורה - בני הישיבות הקדושות ותלמידי החיידרים

זכות העלון נודבה לעילוי נשמת הר"ר עמנואל בן יהודה ז"ל - נלב"ע ג' חשוון

לשמיעת שיחות בתקופה זו ובכלל מהגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א ניתן דרך קו שיעורי הישיבה הגדולה ביתר עיריית - 072-3660923 (שלוחה 1)